

ROMÂNIA

TRIBUNALUL BUCUREŞTI - SECTIA A V A CIVILĂ

DECIZIA CIVILĂ NR. 983

ŞEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 01.04.2011

TRIBUNALUL CONSTITUIT DIN:

PREŞEDINTE: CIOBOTARU SORINA

JUDECĂTOR: MATEESCU ANDREEA

JUDECĂTOR: NĂSTASIE NICOLETA

GREFIER: DÎRVĂ ALINA LAURA

Pe rolul Tribunalului se află soluționarea recursului civil formulat de recurrentul-reclamant Erhan Ioan împotriva sentinței civile nr. 21854/08.11.2010 pronunțată de Judecătoria Sectorului 1 București, în dosarul nr. 39940/299/2010 în contradictoriu cu intimații-părăți Tibichi Vasile și Tibichi Paraschiva, având ca obiect „ordonanță președințială”.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns recurrentul-reclamant, prin avocat, lipsă fiind celelalte părți.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței că prin serviciul registratură la dosar au fost depuse note scrise de către intimații-părăți.

Nemaifiind cereri prealabile de formulat, exceptii de invocat sau probe de administrat, Tribunalul acordă cuvântul asupra recursului.

Recurrentul-reclamant, prin avocat, pune concluzii de admitere a recursului, admiterea cererii de ordonanță președințială, fără cheltuieli de judecată. Critică sentința atacată pentru nelegalitate și netemeinicie, întrucât instanța nu a respectat dispozițiile prevăzute de art. 581 Cod Procedură Civilă. Arată că deși părății au depus la dosar o autorizație de construire, aceasta de fapt are un alt conținut, respectiv autorizație de consolidare și recompartimentare a imobilului în litigiu. Învederează instanței că părății au eludat legea, întrucât deși au obținut o autorizație de reparație a imobilului, în realitate au ridicat un alt imobil, lucru demonstrat prin expertiza extrajudiciară depusă la dosar. Arată că sunt îndeplinite condițiile prevăzute pentru admiterea cererii de ordonanță președințială, respectiv urgența, caracterul vremelnic al măsurii și neprejudecarea fondului.

Tribunalul reține cauza spre soluționare.

TRIBUNALUL

Deliberând asupra recursului civil de față, a constatat următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Sectorului 1 București la data de 31.08.2010 sub nr. 39940/299/2010, reclamantul Erhan Ioan a cheiat în judecată pe părății Tibichi Vaile și Tibichi Paraschiva, solicitând pe ordonanței președințiale, de îndată și fără somație, sistarea lucrărilor de construire începute de părăți pe terenul situat în București, str. Ardealului nr. 58, sector 1.

Prin sentința civilă nr. 21854/08.11.2010, pronunțată de Judecătoria Sectorului 1 București, s-a respins cererea, ca neîntemeiată.

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța a reținut că reclamantul Erhan Ioan este proprietarul imobilului (teren și construcție) situat în București, str. Mitropolit Varlaam nr. 95, sector 1, conform contractului de vânzare-cumpărare autenticat sub nr. 406/05.04.2001 de BNP Virginia Beldea (fila 6-7).

Din planul de amplasament și delimitare a bunului imobil din str. Mitropolit Varlaam nr. 95, sector 1 reiese că acesta are în vecinătatea dinspre sud-vest imobilul proprietatea părăților Tibichi Vasile și Tibichi Paraschiva din București, str. Ardealului nr. 58, sector 1.

După obținerea certificatului de urbanism nr. 250896508 din 09.03.2010 în iulie 2010, părății au realizat lucrări de desființare/construire fără autorizație astfel cum rezultă din susținerile acestora și adresa nr. 18/3602/17.08.2010 emisă de Serviciul control Disciplină în construcții din cadrul Primăriei Municipiului București (fila 9), pentru care au fost sancționați contravențional.

Conform autorizației de construire nr. 242921946 din 24.08.2010 (fila 30-33), s-au aprobat pentru imobilul din București, str. Ardealului nr. 58, sector 1 executarea lucrărilor de construcție/desființare pentru lucrări de consolidare, recompartimentare, termoizolare, supraetajare și realizarea unui subsol parțial la locuința parter existentă pe teren – denumită corp C1, cu regim final de înălțime Sp+p+2E+M, inclusiv instalațiile anterioare aferente, refacerea împrejmuirii terenului și organizare execuție lucrări în incintă, durata de execuție fiind de 24 luni.

Din susținerile părăților coroborate cu înscrisurile de la dosar, respectiv limita de proprietate realizată de SC CYBERNET SRL (fila 33) nu rezultă că imobilele construcții, proprietatea părăților litigante sunt alipite la calcan, ci acestea sunt despărțite printr-un gard de beton. Tot de la însrisul de la fila 33 reiese că s-a respectat distanța de 0,20 m stipulată la art. 612 C.civ. pentru respectarea servituitoare de vedere. De asemenea, potrivit însrisului numit plan situație existent (fila 98), spațiul construit parter existent este de 81,5 mp, spațiul desfășurat total existent este de 81,5 mp și spațiul construit parter menținut este de 81,5 mp.

Prin prezenta acțiune, reclamantul solicită obligarea părăților, pe cale de ordonanță președințială, să sisteze lucrările de construire începute la imobilul situat în București, str. Ardealului nr. 58, sector 1.

Ordonanța președințială, astfel cum este reglementată, reprezintă o procedură specială prin care legea îngăduie să se dea o rezolvare vremelnică și prejudecarea fondului unor cazuri al căror caracter urgent nu îngăduie să se ignore desfășurarea procedurii de drept comun.

Dispozițiile art. 581 Cpc invocate drept temei al cererii, prevăd necesitatea îndeplinirii cumulative a condițiilor privind urgența măsurii ce se solicită a fi luată de instanță, neprejudecarea fondului dreptului și caracterul vremelnic al măsurii ordonate.

Analizând cererea formulată în raport de condițiile prevăzute de art. 581 Cpc, instanța a apreciat-o ca neîntemeiată.

Instanța a constatat că în speța dedusă judecății nu s-a dovedit de către reclamant îndeplinirea condiției vremelniciei. Măsura solicitată - sistarea lucrărilor de construcție realizate de către părăți la imobilul proprietatea acestora din str. Ardealului nr. 58, sector 1 are un caracter definitiv. Deși reclamantul a invocat atacarea autorizației eliberate părătilor la instanța de contencios administrativ, această afirmație nu a fost dovedită prin ~~inscris~~ justificativ. Reclamantul a apelat la jurisdicțiile administrative, depunând în acest sens numeroase sesizări în perioada 22.07.2010 – 16.09.2010 (filele 10-19, 58-64).

Prin prezenta cerere se tinde la aplicarea unei măsuri definitive, respectiv sistarea lucrărilor de construire. Dar pe calea ordonanței președințiale nu pot fi luate măsuri cu caracter definitiv prin care se rezolvă fondul litigiului dintre părți. Or, reclamantul Erhan Ioan nu a dovedit în niciun fel apelarea la procedura de drept comun având ca scop stabilirea pe cale judecătorească a legalității autorizației de construire emise și a respectării lucrărilor autorizate.

Vremelnicia ține de esență și de natura ordonanței președințiale, iar durata în timp depinde de cauzele care au generat măsurile și de poziția părătilor. Astfel, ordonanța președințială ar fi admisibila dacă s-ar solicita interzicerea provizorie a continuării lucrărilor de construcție. O obligație de a face nu poate fi dispusă prin ordonanța președințială decât în cazul în care se tinde la încetarea unor acte abuzive, deoarece numai astfel se păstrează caracterul vremelnic al măsurii luate. Deci prin cerere trebuie să se urmărească înlăturarea actelor de samavolnicie executate de părăt. În cauza de fată, părății realizează lucrări de construcție în baza autorizației nr. 242921946 din 24.08.2010 prin care s-a stabilit amplasamentul, distanța și regimul de înălțime al imobilului de organele abilitate în domeniul construcțiilor în baza unei documentații.

In plus, pentru a dispune sistarea acestor lucrări, instanța ar trebui să analizeze și să interpreteze texte legale incidente, ceea ce nu este posibil pe calea ordonanței președințiale, unde se poate cerceta numai aparenta dreptului. Reclamantul are la dispoziție calea dreptului comun pentru a se stabili în ce măsura părății au respectat sau nu dispozițiile legale enunțate și autorizația de construire.

Raporturile de vecinătate dintre proprietari impun anumite restricții, sarcini și respectarea unor reguli legale sau convenționale, a căror încălcare

poate da naștere la neînțelegeri, acestea din urma putând fi rezolvate provizoriu pe calea ordonanței președințiale dacă sunt îndeplinite cerințele prevăzute de art. 581 Cpc.

Or, fata de solicitările reclamantului cuprinse în acțiune și răspunsul la întâmpinare, în raport de stadiul actual al lucrărilor (parter finalizat), Erhan Ioan, titularul unui drept real poate recurge la procedura ordonanței președințiale în vederea apărării dreptului sau care, fiind amenințat, are nevoie de protecția urgentă din partea instanței judecătoarești sau pentru prevenirea unei pagube iminente, care nu s-ar putea repara.

Paguba iminentă invocată este dărâmarea zidului despărțitor, proprietatea reclamantului.

În ceea ce privește invocarea de către reclamant a încălcării de către părăți a prevederilor art. 610-614 C.civ. referitoare la dreptul de servitute, instanța a reținut că nici această împrejurare, chiar reală, nu este în măsură a justifica disponerea măsurii solicitată pe calea ordonanței președințiale, din fotografiile depuse la dosar coroborate cu susținerile părților rezultă nefinalizarea lucrărilor, aprobate prin autorizația de construire emisă, durata de execuție fiind 24 luni.

Cu privire la susținerile reclamantului potrivit cărora părății realizează de fapt o construcție nouă, nerespectând spațiul construit parter existent (81,5 mp) și spațiul construit parter menținut (81,5 mp), instanța a aratat că analizarea cererii de ordonanță președintială exclude cercetarea fondului drepturilor puse în discuție.

Dând eficiență juridică considerentelor expuse, în raport de dispozițiile art. 581 Cpc, constatănd neîntemeiată prezenta cerere, instanța a respins-o ca atare.

Împotriva acestei sentințe, a declarat recurs reclamantul *ERHAN IOAN*, invocând următoarele *motive*:

I. Prima instanță a statuat greșit că cererea de ordonanță președințială nu ar îndeplini cerințele impuse de art. 581 C.pr.civ. (Motiv de recurs prev. de art. 304 pct. 9 C.pr.civ.)

Prin cererea introductiva a solicitat a se dispune prin ordonanta
președintiala sistarea lucrărilor de construire executate de paratul TIBICHI
VASILE în str. Ardealului nr.58, sector 1, învederând ca sus-numitul nu deține
autorizație legală pentru edificiul pe care-l ridică.

Și-a întemeiat demersul pe constatăriile efectuate la fata locului de Serviciul de Control și Disciplina în Construcții din cadrul Primăriei mun. București precum și pe concluziile Expertizei Tehnice Extrajudiciare efectuata de ing. V.V. Constantinescu, care confirma în mod incontestabil ca Tibichi Vasile desfășoară o activitate vădit ilegală.

Părâtul este proprietarul terenului în suprafață de 177 m.p. situat în str. Ardealului nr. 58, sector I, teren pe care avea două construcții fără fundație, una din chirpici și alta din boltari, ambele acoperite cu carton asfaltat.

In baza unor documentații tehnice false, a cerut Primăriei mun. București să i se elibereze autorizație de consolidare, recompartimentare și supraetajare a construcțiilor de mai sus. A doua zi după înregistrarea cererii de mai sus, a demolat cele două construcții și a inceput să sape fundațiile pentru o construcție nouă, pe alt amplasament, care nu avea nimic comun cu așa-zisele lucrări de consolidare și recompartimentare ale celor două construcții vechi.

La data de 24 august 2010, în baza cererii și documentației depuse, a fost emisă autorizația nr. 242/921946 în cuprinsul căreia se arata expres ca se autorizează lucrări de consolidare, recompartimentare și supraetajare "a construcțiilor vechi, existente".

Este evident, ca la data emiterii autorizației (24 august 2010), autoritatea emitentă se afla în eroare, necunoscând ca autorizează lucrări de consolidare, recompartimentare și supraetajare a unor construcții vechi, ce nu mai existau încă din luna iunie 2010.

Or, în acest context, autorizația nr. 242/921946 din 24 august 2010, era lipsită de obiect, iar orice alte lucrări pe care Tibichi Vasile le executa, respectiv noua construcție tip vila, cu demisol, parter, două etaje și mansarda, nu aveau la baza o autorizație.

Recurrentul reclamant este proprietarul imobilului-teren și construcție - vecin cu terenul lui Tibichi Vasile, iar activitatea lui ilegală îl prejudiciază, sub cel puțin două aspecte: părătul își edifica construcția pe alt amplasament decât cel avut de cele două construcții vechi demolate; mai exact, construcția este amplasată pe hotarul comun - fără să fi existat vreun acord între vecini, în acest sens; paratul a demolat fără autorizație construcțiile vechi, spre a nu se putea observa ca erau amplasate la distanțe de cel puțin 1 m.l. de hotarul despărțitor dintre proprietăți, pentru ca altfel era obligat să respecte cel puțin distanța de mai sus; o parte din fundațiile noii construcții au fost amplasate sub zidul despărțitor dintre proprietățile parților, încălcându-se astfel linia de hotar; amplasarea noii construcții pe linia de hotar - fără efectuarea prealabilă a unui "studiu de insorire" astfel cum impune Ordinul Ministerului Sănătății nr. 536/1997, are drept consecință lipsirea locuinței recurrentului de lumina naturală și în special de-lumina solara - având în vedere că peretele dinspre vest și geamurile se află la distanța de 2 m de hotar și respectiv, de zidul înalt de peste 10 m.l. al vîlei paratului.

În raport de toate considerentele de mai sus, reclamantul avea calitatea de a sesiza autoritățile competente cu privire la încălcarea de către parat a disciplinei în construcții, iar în final să ceară sistarea activității de construire a vîlei respective, pana la intrarea în legalitate a paratului. Prejudiciul suferit de reclamant și mai ales iminenta amplificării acestui prejudiciu - inclusiv prin scăderea valorii de circulație a imobilului său prin lipsirea lui de lumina naturală și obturarea totală a luminii solare, sunt evidente - fiind confirmate ca atare și prin expertiza tehnică efectuată de ing. V.V. Constantinescu.

II. Prima instanță a considerat în mod greșit ca măsura sistării lucrărilor de construire nu prezintă urgență, spre a fi luata pe calea ordinului președințiale (Motiv de recurs prevăzut de art. 304 pct. 9 C.pr.civ.).

Paratul a urmărit în mod deliberat să eludeze legea, în sensul de a se edifica vila (S+P+2E+M) pe baza unei autorizații de „reparație capitală”, ridicând în realitate o construcție nouă. În realizarea acestei finalități s-a întocmit în prealabil o documentație cadastrală falsă, iar apoi s-a comandat un proiect de execuție în vădita discordanță cu realitatea.

In contextul de mai sus, este cert ca autorizația din 24 august 2010 nu acoperă proiectul pus în execuție, care nici el, la rândul sau nu este respectat.

Autoritățile competente au constatat că paratul a încălcăt prevederile Legii nr. 50/1991, iar drept consecință părătul a fost sancționat contravențional. Aceasta nu înseamnă ca achitarea amenzii acoperă nelegalitatea comisă, paratul având obligația de a respecta normele de disciplina în construcții, inclusiv prin întocmirea unei documentații corecte, iar în baza acesteia, obținerea unei autorizații legale bazată printre altele pe respectarea prerogativelor dreptului de proprietate al reclamantului.

In măsura în care nu obține o asemenea autorizație, reclamantul este îndrituit să ceară sistarea lucrărilor abuzive și în final, demolarea lor.

O atare perspectiva justifică sistarea din acest stadiu a lucrărilor neautorizate legal, considerând că în ipoteza în care vila va fi definitivată prin continuarea abuziva a lucrărilor, desființarea acestora va fi mult mai costisitoare, atât pentru reclamant, cât și pentru parat.

In ceea ce privește prejudiciul fizic și moral suferit de reclamant prin ridicarea fără autorizație legală a construcției la numai 2 m de ferestrele locuinței sale, este evident și irreparabil prin prisma consecințelor sale.

Prin soluția pronunțată de prima instanță, paratul este încurajat să construiască în continuare în mod abuziv, iar prin aceasta să accentueze prejudicierea intereselor legitime ca proprietar al imobilului cu care se învecinează.

Prin întâmpinarea formulată, intimății părății **TIBICHI VASILE și TIBICHI PARASCHIVA** au solicitat respingerea recursului ca neîntemeiat și menținerea hotărârii atacate ca legală și temeinică, cu obligarea recurrentului la plata cheltuielilor de judecată.

Se arată că în mod corect instanța de fond a reținut ca reclamantul nu a dovedit îndeplinirea cerinței vremelniciei iar demersurile efectuate de acesta pe lângă serviciul de control și disciplină în construcții nu îl îndreptătesc să facă acuzații conform cărora autorizația obținută de intimăți ar fi falsă.

În mod corect a reținut prima instanță că măsura solicitată are caracter definitiv și tinde la soluționarea fondului litigiului dintre părți. Recurrentul nu a dovedit că ar fi apelat la procedura de drept comun având ca scop stabilirea pe cale judecătorească a legalității autorizației și respectării lucrărilor autorizate.

În mod judicios a reținut instanța de fond că nu rezultă că imobilele construcții sunt alipite la calcan ci sunt despărțite printr-un gard de beton.

Cât privește a doua critică, aceasta nu este intemeiată. În mod just s-a reținut că nu există urgență și un prejudiciu iminent care să amenințe drepturile recurrentului, sens în care nu se impune sistarea lucrărilor de construire pe calea ordonanței președințiale. Criticile recurrentului sunt lipsite de substanță și de temei legal, soluția instanței fondului fiind justă, raportată la obiectul pricinii și probatoriu administrat în cauză.

In drept au fost invocate dispozițiile art. 115 coroborate cu cele ale art. 308 C.pr.civilă.

În recurs s-au depus la dosar înscrișuri noi.

Analizând sentința civilă recurată, prin prisma criticilor formulate de recurrentul reclamant și cu observarea dispozițiilor legale aplicabile în cauză, Tribunalul reține că recursul este fondat.

Recurrentul reclamant a solicitat pe calea ordonanței președințiale sistarea lucrărilor de construire executate de părăți, învederând că acestea se realizează chiar pe limita de hotar dintre cele două imobile învecinate și se execută cu nesocotirea dispozițiilor autorizației de construire nr. 242/24.08.2010, aceasta la rândul ei eliberată în mod fraudulos.

Tribunalul constată că prima instanță a interpretat în mod eronat dispozițiile art. 581 c.pr.civ., prin raportare la situația de fapt reținută în considerente.

Astfel, se constată în privința cerinței vremelniciei, că măsura solicitată are caracter temporar, până la finalizarea litigiilor declanșate de recurrentul reclamant ce au ca obiect verificarea legalității autorizației de construire a respectarea acesteia, prin raportare la lucrările ce se execută pe teren. O atare măsură are un caracter esențialmente provizoriu, întrucât instanța investită cu această cerere nu este ea însăși chemată să examineze pe fond aspectele sus evocate, ci nu are a proceda decât la examinarea sumară a susținerilor părților, în raport cu probatoriu administrat în aceleasi condiții, pentru a stabili de partea cui se află aparența dreptului.

Prima instanță constată că, raportat la situația de fapt expusă, ar putea fi admisibilă o cerere având ca obiect interzicerea provizorie a continuării lucrărilor de construire, neînținând seama însă de împrejurarea că, prin cererea formulată, reclamantul tinde tocmai spre o atare măsură, sistarea lucrărilor de construire având caracter vremelnic iar nu definitiv.

De asemenea, nu se poate reține nici împrejurarea, apreciată de prima instanță ca un fine de neprimire a cererii, în sensul că reclamantul nu a dovedit că a formulat o acțiune pe calea dreptului comun.

Din probatoriu administrat rezultă fără echivoc faptul că reclamantul a declanșat procedura administrativă prealabilă, însăși prima instanță constatănd că acesta a apelat la jurisdicțiile administrative, aceasta fiind singura cale „de drept comun” pe care partea pretins a fi fost vătămată în drepturile sale printr-un

act administrativ o are la îndemâna în situația dedusă judecății, demers a cărui admisibilitate este condiționată însă de parcurgerea unei proceduri prealabile pe care reclamantul a dovedit că a inițiat-o.

Instanța investită cu prezenta cerere nu a avut să examina formulele raporturilor dintre părți, din perspectiva respectării dispozițiilor Legii 50/1995 sau 610-614 c.civ., ci trebuia să procedeze la cercetarea sumară a aparenței dreptului dedus judecății, de natură să releve admissibilitatea cererii de ordonanță președințială sub aspectul prejudiciului cauzat sau iminent pe care reclamantul susține că l-ar suferi în situația în care executarea lucrărilor de construire ar continua, reținând așadar că este îndeplinită cerința privind vremelnicia măsurii solicitate.

Bunăoară, Tribunalul constată, din examinarea probelor administrate atât în prima instanță cât și în recurs, că executarea lucrărilor de construcție reclamate ca fiind nelegale, ar fi de natură a cauza recurentului un prejudiciu constând în obturarea luminii naturale a fațadei estice a imobilului proprietatea reclamantului, unde sunt amplasate ferestrele încăperilor de locuit, respectivele lucrări conducând și la deteriorarea împrejmuirii (gardului) de zidărie ce desparte cele două proprietăți, prin executarea săpăturilor trecându-se sub fundația gardului și, în câteva locuri, depășindu-se limita proprietății. Această situație de poate observa și din planșele foto depuse la dosar, ce surprind lucrarea realizată de părăți în diferite faze de execuție, rezultând fără echivoc faptul că noua construcție edificată de aceștia a fost amplasată la limita gardului despărțitor, fiind lipită de acesta.

Din examinarea acelorași probe, reiese și faptul că respectiva lucrare de construcție nu respectă dispozițiile autorizației pentru care a fost emisă, în sensul că părății au fost autorizați să execute lucrări de consolidare, recompartimentare, termoizolare, supraetajare și realizarea unui subsol parțial la locuința parter **existentă** pe teren, or aceștia au început edificarea unei noi construcții, cea veche existentă pe teren fiind integral demolată, fără a exista însă autorizație pentru aceasta, motiv pentru care intimații părăți au fost sancționați contraventional.

Totodată, se reține, conform adresei nr. 1213/14.10.2010 a Inspectoratului de Stat în Construcții, că prin procesul verbal de control nr. 4266/21.09.2010 s-au constatat încălcări ale prevederilor Legii 10/1995 privind calitatea în construcții, referitor la modul de urmărire a calității lucrărilor de către personal autorizat și respectarea proiectului în execuție, dispunându-se oprirea lucrărilor până la îndeplinirea măsurilor dispuse prin procesul verbal de control.

Ca atare, față de toate aceste considerații, Tribunalul apreciază că sunt întrunate cerințele prevăzute de art. 581 c.pr.civ., pentru a dispune pe calea ordonanței președințiale, sistarea lucrărilor de construire până la finalizarea procedurilor administrative și jurisdicționale ce privesc legalitatea autorizației de construire nr. 242/24.08.2010, o atare măsură fiind de natură a preveni prejudicierea drepturilor reclamantului, astfel cum s-a arătat, și prevalând

54

soluției neeconomice pentru ambele părțile implicate a eventualei demolări a construcției finalizate, în ipoteza în care se va stabili pe calea dreptului comun că aceasta nu s-a edificat în condiții de legalitate.

În temeiul art. 312 alin. 3 coroborat cu art. 304 pct. 9 c.pr.civ., recursul va fi admis iar sentința recurată va fi modificată în sensul admiterii acțiunii, potrivit celor ce preced.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE :**

Admite recursul formulat de recurrentul reclamant **ERHAN IOAN**, *împotriva* sentinței civile nr. 21854/08.11.2010, pronunțată de Judecătoria Sectorului 1 București în dosarul nr. 39940/299/2010, în contradictoriu cu intimații părăți **TIBICHI VASILE și TIBICHI PARASCHIVA**.

Modifică sentința civilă recurată, în sensul că:

Admite cererea.

Dispune sistarea lucrărilor de construire ce se efectuează la imobilul situat în București, str. Ardealului nr. 58, sectorul 1, până la finalizarea procedurilor administrativ jurisdicționale ce privesc autorizația de construire nr. 242/24.08.2010.

VREMELNICĂ ȘI EXECUTORIE.
IREVOCABILĂ.

Pronunțată în ședință publică, azi, 01.04.2011.

PREȘEDINTE,

Sorina Ciobotaru

JUDECĂTOR,

Andreea Mateescu

JUDECĂTOR,

Nicoleta Mirela Năstasie

GREFIER,

Laura Alina Dîrvă

JUDECĂTORIA SECTORULUI 1

BUCHARESTI

Prezența copie ~~în conformitate cu originalul~~
~~efectuat la dosarul acuzației judecătorii nr. 39940/299/2010~~
~~se legitimează de acol.~~

GREFIER,

Irene Celescu

Ied. A.M.

Dact. GZ/-2 ex.

Jud. Sector 1

Jud. Mihaela Florentina Neculita

*eliberat 17.11.2011
Anulat 2/2011*